

La celălalt capăt al curcubeului

Mihai Manolescu

Când priveam fascinat curcubeul
Te-am zărit, chiar la capătul său.
M-am gândit c-aș putea să-nalț zmeul,
Cât să zbor și s-ating chipul tău.

Mă vedeam prins în brațe colore,
Îmbătat cu parfumul din vânt
Și gândeam că în ore și ore
Voi uita câte sunt pe Pământ.

Socoteam că-n atâta culoare
Voi visa fericit, zile-n șir,
Mângâiat de un vânt ca o boare,
Degustând din înaltul delir.

Însă fost-am lipsit de curajul
De-a-ncerca ce-a făcut și Icar
Și-am rămas contemplând doar mirajul,
Amăgit c-am dorit în zadar.